

ပယ်ရီပယ်ရီ ချစ်ကန်း

ပါပီယွန်

အရပ် ဆယ်မျက်နှာသို့

ပါပီယွန်ရဲ့ စာအုပ် ၂ အုပ် ဖတ်ဖူးတယ်။ "မက္ကဇင်ပါပီ" နဲ့ "ထရော်မာများ" တဲ့ ။ အဲဒီ ၂ အုပ်ကို သဘောကျလို့ မိတ်ဆွေတွေကို လက်တို့ မိတော့၊ တုံ့ပြန်မှုက နှစ်မျိုး။ တချို့က ကျွန်တော်နဲ့ သဘောတူ ထပ်မျှကြတယ်။ တချို့က ငြင်းဆိုကြ။ ညီပုရေ၊ မင်းညွန့်သလောက် မဟုတ်ပေါင်တဲ့ ။ ငါတော့ မကြိုက်ပေါင်တဲ့ ။ မကြိုက်ခွင့် ရှိတယ်။ ဒါ အနုပညာ ကိစ္စလေ။

ပါပီယွန်ဆိုတဲ့ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ရဲ့ စာတွေကို စစ်သင်တန်းမှာ ဒရိန်းပြသလို အကြိုက်တွေ ညီညီညာညာ ဘယ်ရှိနိုင်မလဲ။ ပထမနဲ့ ဒုတိယစာအုပ် ၂ အုပ်အတွက် ကျွန်တော့်ဆီ တုံ့ပြန်တဲ့ ဩဘာ လက်ခုပ်သံက မြည်ပါရဲ့ ။ ဒါပေမဲ့ မညီမညာ လက်ခုပ်သံတွေ။

အခု "ပယ်ရီ ပယ်ရီ ချစ်ကန်း" မှာ ပါပီယွန်က အမှာ စာ ရေးပေးပါတဲ့ ။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်တယ်။ ဘာလို့ ခေါင်းညိတ်လိုက်တာလဲ ဆိုတော့ သူ့ဝတ္ထုတိုတွေ ကျွန်တော် သဘောကျလို့ ပါပဲ။ ပါပီယွန်ကို သဘောကျတာ သူ စာရေးတတ်လို့ ပဲ။ သူက "စုံ" တယ်။ စာဖတ် "စုံ" တယ်။ အနုပညာ လိုက်စားတာ "စုံ" တယ်။ ပညာ "စုံ" တယ်။ ဘဝလည်း "စုံ" ခဲ့တယ်။ သူ့ထက် "စုံ" တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လောကမှာ ရှိနိုင်ပါသေးတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ စာမရေးကြဘူးလေ။ ရေးစေချင်တယ်။

အာဏာစနစ်အောက်က လူးလွန်စ၊ စာပေစိစစ်ရေး မရှိတော့တဲ့ ခေတ်ဦးမှာ ၊ လူငယ်တစ်ယောက် ရေးသားတဲ့ ရသစာတွေဟာ သစ်မှာ လား၊ ဆန်းမှာ လား၊ အဟောင်းအမြင်လား၊ ရနံ့တွေ သင်းမှာ လား၊ လေဘေးထည်လို အနံ့မျိုးလား၊ လင်းလက်သလား၊ ခပ်မှိန်မှိန်လား၊ အသံတိုးတိုး ညင်ညင်သာသာလား၊ သံစုံလား။ အခု ပါဝီယွန်ရဲ့ "ပယ်ရီ ပယ်ရီ ချစ်ကန်း" ကို စာဖတ်သူ ခံစားကြည့် စေချင်တယ်။ သူ့စာတွေဟာ ပေသိပ်မရှည်ဘူး။

သူ့စာတွေ ဖတ်ပြီး၊ လူချင်းကလည်း ဆုံဖူးတွေ့ဖူးနေတော့ "ဟာ့ မောင်ပါဝီရ၊ မောင်ရင့်ဟာ ဟုတ်ကောဟုတ်ရဲ့ လား၊ တကယ်လား မောင်ပါဝီရဲ့ " ဒီလိုမေးခွန်း ထုတ်မိတာလည်း အခါခါ။ သူရေးတာ သိပ္ပံဝတ္ထု ၊ သိပ္ပံနယ်လွန် ဝတ္ထုမဟုတ်ပါဘဲ ကျွန်တော့်ကို သူ့ မှော်ကလောင်နဲ့ ဘဝ ငိုခိုက်စေတယ်။ ဒါ သူ့အနုပညာ၊ အတတ်ပညာပါပဲ။

ပါဝီယွန်က သူဟာ အဘိုးဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းနဲ့ ဦးလေး သော်တာ ဆွေတို့ ရဲ့ မြေးတပည့် တူတပည့်လို့ ခံယူထားသူပါ။ သူ့အဘိုး သူ့ဦးလေးရဲ့ စာတွေ နှစ်သက်ကြတယ်၊ သဘောကျကြတယ် ဆိုရင်ဖြင့်၊ ဆရာကြီးရဲ့ မြေး၊ ဆရာဆွေရဲ့ တူရဲ့ စာတွေလည်း မိတ်ဆွေ မငြင်းပယ် လောက်ပါဘူး။

သူ့ရဲ့ စာပေ အဘိုးများ ဦးလေးများ မြန်မာစာပေလောကမှာ ရှင်သန်နေသလိုမျိုး၊ ပါဝီယွန်လည်း ... ။

ညီပုလေး

ဦးနှောက်သန်စွမ်းဖို့ စာဖတ်ခဲ့တယ်

နှလုံးသား သန်စွမ်းဖို့ ဂစ်တာတီး ကျင့်ခဲ့တယ်။

ခု ငါ စာသိပ်မဖတ် ဖြစ်တော့ပါ

ခု ငါ ဂစ်တာကို အရူးအမူး မတီးတော့ပါ။

ငါ

မနက်ဖြန် အလေးမဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ

ခန္ဓာကိုယ် သန်စွမ်းဖို့

တစ်စုံတစ်ရာကို မကျေနပ်တဲ့ အခါ

ငါ ကြွက်သားတွေကို ညှစ်ထုတ်ပြနိုင်ဖို့ ။

ပါပီယွန်

ကျနော် မရူးရဲသည့်ပန်း နမ်းရုံကလေးပဲ

လူတို့ ၏ မှတ်ဉာဏ်ကား တစ်ခါတရံတွင် အင်မတန် ဆန်းကြယ်
လွန်းပေရာ တစ်ခါက မိမိဘဝတွင် ဖြစ်ပျက်ဖူးသည့် အဖြစ်အပျက် တစ်
ခုအား မေ့လျော့နေလင့်ကစား ၎င်းအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပွားရာ
ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အလျားသဏ္ဌာန် ဆင်ဆင်တူသည့် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ပြ
န်အရောက်တွင် မှတ်ဉာဏ်ထဲ ဘတ်သီးလင်းသကဲ့သို့ ဖျတ်ခနဲ ပြန်ပေါ်
လာတတ်သည် မဟုတ်လော။

ညနေစာ စားပြီးခါစ ဝရန်တာတွင် ဓာတ်ဆေးတံ တစ်ဆုံဖွာရင်း ချို

လေးသော ဘာဘေးရီးယား ဘီယာတစ်ဖန်ခွက်ကို မြို့နေသည့် မောင်ပါ
ပီတစ်ယောက်၊ ဝါသော သစ်ရွက်များအား ငေးကြည့်နေရင်း ယခုကဲ့သို့
သော ဆောင်းဦးကာလ တစ်ခုတွင် ကြုံဖူးခဲ့သည့် တက္ကသိုလ် ကျောင်း
သားဘဝ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ပြန်ပြောင်း သတိရမိလေသည်။ ။

ထိုစဉ်က နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသား မောင်ပါပီသည် ဘီလပ်တွင်
နာမည် အတော်ရသည့် အီတလီ နံပြားဖိုတစ်ခုတွင် နံပြားရိုက်သူအဖြစ်
(နာမည်ကျော် ပီဇာဆိုင်တွင် ပီဇာစာဖိုမှူး လုပ်သည် ဟု ဆိုလို) တစ်
ပတ်လျှင် ၃ ရက်မျှ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေသည်။ ။ မူလပထမက နံပြားရို
က် ဆရာဖြစ်သူ ဆီးရီးယား အာရပ်ကောင်အား တော့ပင်းလုပ်ပေးသူ (အဆာပလာ
ခွက်များအား ဖြည့်ပေးသူ) အဖြစ် အလုပ်စဝင် ခဲ့သောငြား
ဆီးရီးယားနိုင်ငံအပေါ် အစွဲရေးတိုင်းပြည်၏ နိုင်ငံထက်စီးနင်း ပြုလုပ်
ခြင်းအား မကျေနပ်နိုင်ကြောင်း၊ မော့ဆပ်သူလျှို့ အလီကိုဟင်းအား ဖမ်း
ဆီးရမိ ကွပ်မျက်ခဲ့သော ဆီးရီးယန်းတို့ ၏ လုပ်ရပ်အား နှစ်ထောင်း
အားရမိကြောင်း၊ မိမိမှာ အစွဲရေးတို့ ၏ ဇီယွန်ဝါဒအား အင်မတန်မုန်း
တီး၍ အာရပ်ညီအစ်ကိုများ အပေါ် ကရုဏာ သက်မိကြောင်း၊ ပလီမ
လာ အပြောကောင်းသဖြင့် ဆီးရီးယား နံပြားဖုတ် ဆရာ၏ ချစ်ခင်မှုရခဲ့
ပြီး တစ်ပတ်မျှ အကြာတွင် နံပြားဖုတ်နည်းအတတ် သင်ပေးမှုခံရကာ
နံပြားဆရာအဖြစ် တိုးမြှင့် ခန့်ထား လစာကောင်းခဲ့လေသည်။ ။

တစ်ပတ်လျှင် အနှိဆရာ ၃ ရက်၊ မောင်ပါပီ ၃ ရက် အလုပ်ဆင်းကြ
ပြီးလျှင် မြို့ခံအသင်း၏ ဘောလုံးပွဲရှိသည့် နေ့များ တွင် ကား (အော်ဒါ
များ သဖြင့်) နှစ်ယောက်အတူတူ လက်မလည်အောင် နံပြား ရိုက်ရလေ
သည်။ ။

အခင်းဖြစ်ပွားရာ နေ့ရက်ကား ထိုကဲ့သို့ မြို့ခံအသင်း၏ ဘောလုံးပွဲ

ရှိသောနေ့ပင် ဖြစ်သည်။ ။ နာမည်ကျော် မော်ရင်ညို၏ အသင်းအား (မောင်ပါပီနှင့် တွဲဖက် နံပြားရိုက်ဆရာတို့ နှစ်ယောက်သား နံပြားဖိုအတွင်း ဖွင့်ထားသည့် ရေဒီယိုမှ တစ်ဆင့် နားထောင်ရင်း အတန်တန် ဆုတောင်းသည့် ကြားမှ ပင်) မြို့ခံအသင်းက အနိုင်ယူ လိုက်လေရာ တစ်မြို့လုံး အောင်ပွဲခံကြလေသည်။ ။ ၎င်းတို့ အောင်ပွဲခံပုံကား မိမိတို့ နံပြားဖိုမှ အီတလီ နံပြားများအား ဖုန်းဆက်၍ အော်ဒါမှာ ယူ စားသောက်ကြရာ သေလောက်အောင် နံပြားရိုက်ရလေသည်။ ။ နံပြားအချပ်ရေ ၇၀၀ မှ ၁၀၀၀ ထိ နာရီပိုင်းအတွင်း ရိုက်ရသည် မှာ နှစ်ယောက်သား ကုလားဘုရား ကာလီမယ်တော်ကဲ့သို့ လက်ရှုပ်ကာ ဒုက္ခရောက်ရလေသည်။ ။

ညသန်းခေါင်လောက်တွင်းမှ အလုပ်သိမ်းကာ အိမ်သို့ အပြန်တွင် မောင်ပါပီကား ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် အတော် ဖားနေလေပြီ။ မောင်ပါပီ နေသည့် အိမ်တွင် အတူနေသည့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ ပါတီပွဲကြီး ဝဲချီးကျင်းပ ပြီးစီးခါစ သိမ်းဆည်းနေသည် နှင့် ကြုံသည်။ ။ ပါတီပွဲအား စပွန်ဆာပေးသည့် အိမ်ခံ အာဖရိကန်မလေးကား မူးရှူးကာ သီချင်းဖွင့်ရင်း ဒွန်နေဆဲ။

အင်မတန် ပင်ပန်းနွမ်းလျလာသည့် မောင်ပါပီ အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်ကာ အဝတ်အစားလဲ၊ ရေနွေးစိမ်သည်။ ။ ရေချိုးခန်းမှ ရေချိုးဝတ်ဖြင့် အထွက်တွင် ကား ပြဿနာ ပေါ်လေပြီ။ အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီဖြင့် တစ်အိမ်တည်း အတူနေသည့် အာဖရိကန်မလေးကား မီးလုံးဝါကျင့်ကျင့် အောက်တွင် ခါးထောက်ရင်း မောင်ပါပီကို ကြည့်နေသည်။ ။ ရေချိုးခန်း အထွက်ကာ အိမ်အောက်ထပ်မှ တက်လာသည့် လှေကားအဆုံးနှင့် တည့်တည့်ဖြစ်လေရာ လှေကားလက်ရန်းအား မှီတွယ်၍ မခွဲတရို့ ရပ်နေသော သူ့ကို မြင်ရသည် မှာ တ

စံမျိုးကြီးပါလားဟု တွေးနေဆဲမှာ ပင် စကားစလာသည်။ ။

"နင့်ကိုငါ ဒီညတွယ်မှာ " ဟူသည့် စကားအား ကြားရလျှင် မောင်ပါပီ လန့်ဖျပ်မိလေပြီ။ "မနှစ်က ဒီအိမ်ကို ပြောင်းလာကတည်းက ကြည့်နေတာကြာပြီ၊ ပြုံးစိစိနဲ့ ငါ စိတ်ယားလိုက်တာ၊ ဒီမယ် ကြည့်စမ်း" ဟု ဆိုကာ မောင်ပါပီကို ကျောပေးရင်း၊ လှေကားလက်ရန်းကို ကိုင်ရင်း၊ တင်ကို ကောက်သည်။ ။ ဖွင့်ထားသော သီချင်းသံစဉ်အတိုင်း ကိုယ်ကို တွန့်လိမ်နေရာ စပိုတာလေးသာ ဝတ်ထားသည့် ၎င်း၏ ကြီးမားလှစွာသော အာဖရိက တင်ပဆုံကြီးကား တုန်စိတုန်စိ ခုန်နေ၏။ သမင်လည်ပြန်ကြည့်ရင်း ပြီတီတီဖြင့် ဘယ့်နှယ်ရှိစ ဟူသည့်အထာဖြင့် မျက်စပစ်ပြသည်။ ။ ရေချိုးဝတ်ရုံကြီးဖြင့် ခါးထောက်ကာ အင်းအဲ ဖြစ်နေသည့် မောင်ပါပီကား စိတ်ညစ်လှပြီ။

ခေါင်းကုတ်ဖင်ကုတ် ဖြစ်နေသည့် မောင်ပါပီထံသို့ အသာအယာ ကပ်ကာ ကိုယ်လုံးချင်း ဟိုပွတ်ဒီသပ်လုပ်ကာ သီချင်းသံအတိုင်း ရှိတ်ဆွဲပြန်သည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ ဂျက်ကီချန်း နင်ငါ့ကို စိတ်မဝင်စားဘူးလားဟင်" ဟု နားရွက်နား ကပ်ကာ မြူ၏။ ၎င်း ဝတ်ထားသည် ကား စွပ်ကျယ်အဖြူ အပါးလေးဖြစ်ကာ ဘလာစီယာ မဝတ်ထားသဖြင့် အင်မတန် ထွားကြိုင်းသော အာဖရိက အုန်းသီးကြီးများမှာ ရှိတ်ဆွဲလိုက်တိုင်း ဟိုခါဒီခါ ဖြစ်နေ၏။

မောင်ပါပီကား ဘုရား ဘုရားဟု စိတ်ထဲတကာ အချို့သာဆုံး ပြုံးပြရင်း "မိုင်ဘောဘီ စစ္စတား၊ နင်မူးနေပြီ ထင်တယ် အိပ်တော့ဟာ ငါ့ကို မနောက်ပါနဲ့ " ဟု တောင်းပန်သည်။ ။

"ဟင့်အင်း ငါ မမူးပါဘူး ငါသိပါတယ် ဟက် ဟက် ... လာစမ်းပါ

မိုင် ဂျက်ကီချန်းရဲ့ " ဟု တုံ့ပြန်ကာ သူ့မျက်နှာအား ရှေ့တိုးလာပြန်သည်

။

အနီ အာဖရိကန်မလေးကား သာမန်အချိန်တွင် ကြည့်ပျော်ရှုပျော် (လှသည် ဟု ပင် ဆိုနိုင်ပါသည်) ရှိသော်ငြား ယခု ဆံပင်အတု တပ်မ ထားသဖြင့် (ဆံပင်ရှည်အတု တပ်လေ့ရှိသည်) ရှေ့တစ်လက်မ နောက် ပြောင် အာဖရိကန် ဆံအပင်ကောက် တိုတိုလေးနှင့်ဖြစ်ရာ ခေါင်းတုံးမ သာသာ ဖြစ်နေသည့်အပြင် ၎င်း၏ မျက်လုံးများမှာ နေကျောက်ခဲ ဖြစ် နေရှာသဖြင့် (လေယာဉ်ပျံ မော့ကြည့်ရင်း ပိုက်ဆံတစ်ဆယ် ကောက်ရ သွားနိုင်သည့် မျက်လုံးမျိုး) မီးရောင်အောက်တွင် မြင်ရသည် မှာ အတော် ဖီးလ်တက်ချင်စရာ ကောင်းနေလေရော ... မောင်ပါပီကား အချို့သပ် ပလီရလေပြီ။

"အကျယ်ကြီး အော်မနေနဲ့ အောက်ထပ်ကကောင်တွေ ကြားကုန် မယ်။ လိမ္မာတယ်။ ခဏလေး ငါ့မှ ရေချိုးပြီးတာ။ အဝတ် ဝတ်ဦးမယ်။ ပြီးမှ နင်နဲ့ ငါ အရက်တူတူသောက်ရင်း ပါတီ ဆက်လုပ်ကြမယ်နော် ... ဟုတ်ပြီလား" ဟု ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ၎င်းအား အသာအယာဖက်ကာ မ ညှဉ်းနက် ပြောင်တင်းသော ပါးပြင်ကို မွှေးမွှေး ရွတ်ခနဲပေး ချွေးသိပ်ရင်း မိမိအိပ်ခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်ခဲ့လေသည် ။ အခန်းထဲသို့ ရောက်လျှင် တံခါး ဂျက်ထိုး အဝတ်အစား အမြန်ဝတ်သည် ။ အခန်းမီး ပိတ်သည် ။ အိပ်ရာ ထဲသို့ ဒိုင်ဗင် ပစ်ဝင်ကာ စောင်ခေါင်းမီးခြုံရင်း ပုနေရလေသည် ။

အပြင်မှာ ခပ်သဲ့သဲ့ ကြားနေရသော "ဂျက်ကီချန်းရေ ... မပြီးသေး တူးလား၊ ဟားလိုး မိုင် ဂျက်ကီချန်း" ဟူသည့် အသံအား မကြားတစ် ချက် ကြားတစ်ချက် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အိပ်ပျော်ခြင်း အမှုကို ပြု ခဲ့ရလေသည် ။

အထက်ပါဇာတ်လမ်း ဆုံးသည် နှင့် ဝရန်တာတွင် တူတူထိုင်ရင်း
နားထောင်နေသည့် သူငယ်ချင်းမထံမှ တဟီးဟီး ရယ်သံနှင့်အတူ နင်
ကလည်း ကြောက်တတ်လိုက်တာ ဟူသည့် မှတ်ချက်ကို ကြားရလေရာ
...

"အဲဒီ အာဖရိကန်မက နင့်လို ဆံပင်ရွှေရောင်တွေနဲ့ ခပ်ချောချော
ကော့ကေးရှန်း ဆိုရင်တော့ ဘာဖြစ်မလဲ ငါလည်း မပြောတတ်ဘူးလေ"
ဟု ပြန်ပြောလေရာ ရယ်သွေးသမ်းကာ မောင်ပါပီ တစ်ယောက် ဓာတ်
ဆေးတံတစ်ဆုံး ထပ်ဖွာနေလေ တော့သတည်း။
